

«Sóc gironí i era el capità, però els importo ben poc»

ENTREVISTA A **ARNAL LLIBERT.** Davanter del Girona

MARC RAYMUNDO / Girona

Arnal Llibert Conde Carbó s'entrena des de fa dues setmanes en solitari juntament amb Eloi Amagat, que com l'excapità del Girona també ha estat apartat de l'equip. El davanter veu, amb aquesta mesura dràstica, com el club ha encetat un conflicte que sembla tancar les portes a una solució amistosa.

—Fa un any el van escollir capità els companys. Ara no es pot entrenar amb ells...

—«Sí, és una situació desagradable que no m'agrada com a futbolista, però sobretot com a persona.»

—I com i per què s'ha arribat a aquesta situació?

—«Decisió del club. En tornar de Navata, el dilluns dia 3 d'agost, em van dir que ja no em podia entrenar amb l'equip i que ho havia de fer en un altre horari. I ara ens fan entrenar a mi i el meu company Eloi a part i en hores en què les temperatures no són gens lògiques per fer que s'entreni un jugador.»

—Però a l'inici de la pretemporada comptaven amb vostè?

—«En acabar la temporada passada el club em va dir que si trobava una sortida interessant per mi podia marxar, però que si no, no hi hauria cap problema i seria un més de l'equip, amb o sense fitxa. Em van dir que m'agafés vacances fins a trobar equip. Jo m'hi vaig negar perquè considero que un jugador ha d'estar físicament preparat tant per si ha de marxar com per si ha de continuar i perquè és la meva feina. Al principi no hi va haver problemes i em van dir que buscarien una solució abans del 10 d'agost, però abans que es complís el termini em van apartar.»

—Per ordres del tècnic?

—«Ha estat més aviat el club, perquè crec que el tècnic no té cap queixa de mi. De fet, en els tres partits que vaig jugar vaig fer cinc gols i crec que estava rendint a bon nivell tant en els entrenaments com en els partits.»

—I per què l'aparten si era el màxim goleador de l'equip?

—«No ho sé, suposo que la decisió ja estava presa o que el club té una idea i no vol canviar-la. Entenc que es pugui decidir no

El Girona ha aparcat en l'oblit Arnal Llibert. / LLUÍS SERRAT

El club li obre un expedient

El Girona ha obert un expedient informatiu a Arnal per haver confessat a TV3 el seu malestar d'haver estat apartat del grup. Les declaracions, del 7 d'agost, van ser les següents. «Són mesures de pressió perquè marxis del club com més aviat millor. Apartar-te dels companys, o fer-te entrenar a les quatre de la tarda o no poder-te canviar al vestidor amb el grup... Crec que nosaltres [Eloi i ell] no venim a provocar. Volem entrenar-nos perquè és la nostra feina, vivim d'això i no acceptem més vacances.» Arran d'aquestes paraules, Arnal va rebre una notificació en què se li feia saber que era expedientat per atendre la premsa sense permís de l'entitat, una norma que no recull el codi intern del club i que el jugador sempre ha seguit de la mateixa manera.

comptar amb un jugador, però no que ens menyspreïn o ens tractin com no ens mereixem.»

—I ara ha començat la pressió perquè marxi com més aviat millor, oi?

—«El fet és que he passat de ser un jugador professional i exemplar, un capità de qui ningú em consta que tingui cap queixa, a haver-me d'entrenar apartat quan crec que sempre he demostrat l'estima a aquest club. Vaig arribar, m'hi vaig implicar al màxim perquè és el club de la meva ciutat i perquè es va crear un grup ple de gironins (Olot, Vilobí, l'Estartit...) i de joves amb il·lusió de viure un any bonic. I el resultat va ser un ascens. En un any em vaig guanyar el respecte dels companys i vaig ser escollit capità, però ara res d'això importa: ni ser gironí ni ser capità ni el que hagi pogut fer per al club.»

—Sobta que després de voler gironitzar l'equip, els mateixos dirigents ara no els importi això.

—«L'Eloi i jo som d'aquí i mira... igual que en Serra o en Jaume...»

—Però vostè només va fer tres gols l'any passat. Ho està pagant?

—«Els números són aquests i per

molt treball que aportis els gols sempre són la valoració d'un davanter. Cap dels davanters vam fer una xifra bona de gols, però també s'ha de fer una anàlisi del perquè. La continuïtat i la confiança són bàsiques per a un davanter, jo mai la vaig tenir. Ara, aquesta temporada l'havia començat amb il·lusions renovades i amb total confiança en mi mateix, però...»

—Hi ha hagut revolució en la plantilla. Només Hiroshi i Gabrí continuen a la davantera. No s'ha valorat l'equip de l'any passat?

—«El que sé és que la fita l'any passat era la salvació i la vam aconseguir amb una plantilla on la majoria no tenia experiència en la categoria i érem els que vam portar l'equip a segona A.»

—I el que vostè no accepta és que no comptin amb vostè o que el club primer digués que sí i ara que no?

—«El que no accepto és que no es vulgui trobar una solució per la via correcta. Som treballadors però abans som persones, gironins, i mai hem creat cap problema al club. Crec que ens mereixem un tracte millor.»

—I quina és la via correcta?

—«Miri, a Còrdova vaig viure una situació semblant. Hi havia molts davanters i s'havien de buscar sortides. El club me les va buscar mentre m'entrenava amb l'equip com un més i es va acabar de la manera més lògica i coherent. No em volien, em quedava un any de contracte i el vam rescindir. El club va complir amb el que hi havia signat i jo vaig marxar sense perdre res. Vull jugar a futbol aquest any, però primer s'ha de resoldre el contracte que tinc.»

—I el Girona no accepta això?

—«Ho veurem... però de moment les condicions no són agradables, ni les d'entrenaments ni les de tracte ni les econòmiques.»

—Si acaba marxant li retrauran que no perdoni res al club...

—«Miri, el futbol és la meva feina i tinc un contracte signat. Un treballador, quan hi ha un problema aliè a ell, no n'ha de sortir perjudicat. A més jo he de mirar per mi i la meva família. I més quan jo he estat sempre a disposició del club, he col·laborat en actes, també en la compra d'accions i m'he involucrat en tot el que he pogut. Ara hi ha un problema generat pel club i és el club qui ha de trobar la solució.»

—Em consta que aquest any ho ha passat malament amb la pèrdua del seu pare. Li fa mal que sabent això estiguin tractant-lo així?

—«He tingut unes circumstàncies familiars molt difícils, va ser un cop dur. A més, aviat seré pare i ara més que mai valoro estar al costat de la família i per tant marxar de Girona així com així no entra en els meus plans.»

—Parlant de valors de vida. Vostè va ser present en la capella ardent de Dani Jarque. El seu club ho va obviar en el comunicat als mitjans i al lloc web. Casualitat?

—«Tant és. Jo vaig fer costat a Jarque, els seus companys i la seva família perquè vaig coincidir-hi durant tres anys a l'Espanyol B, on vam compartir grans moments. Vaig passar-ho malament en saber la notícia, em vaig quedar glaçat i vaig creure oportú que jo havia de ser allà on tinc companys i amics.»

—La vida ja és prou dura per crear conflictes absurds, no?

—«Sí, els problemes ja vénen sols amb la vida... i en el futbol moltes coses es podrien fer millor.»

AMISTÓS

El Llagostera tomba l'Espanyol B de falta directa

Llagostera. Gran partit del Llagostera, que es va imposar merescudament a l'Espanyol B gràcies a dos golassos de falta directa de Guillem Cornellà i un tercer de Vichu, amb una volea impressionant des de fora de l'àrea.

LLAGOSTERA - ESP. B 3-2

LLAGOSTERA: Ivan Portolés, Aimar, Bernal, Vallho, Q. Boadas, Celaya, Masferrer, G. Cornellà, Almendros, Vichu i D. Costa. També van jugar Guitart, Urella, Pau, Mir, Acin i Oriol.

ESPANYOL B: Dinu, Sergio, Gerard, Albert, Gotor, Cervera, Messina, Méndez, Aleix, Ivan Díaz i Moragues. També van jugar Cristian, Pol, Adrián, Gerard Esteve, Yemba, Rubèn i Àlex.

GOLS: 1-0 (10') Guillen Cornellà. 1-1 (23') Messina. 2-1 (43') G. Cornellà; 3-1 (68') Vichu i 3-2 (84') Adrian.

ÀRBITRE: Barceló Roca. **T.G.:** Al local Afín i als visitants Gotor i Ivan Díaz.

AMISTÓS

El Cassà supera la duresa del Sant Hilari

Cassà de la Selva. El Cassà va saber resistir la duresa dels visitants en el primer temps. En el segon, el joc es va equilibrar gràcies al gran nombre canvis. / EL 9

CASSÀ-ST. HILARI 2-0

CASSÀ: Gerard, Usi, P. Gisuo, Troyano, Richi, Murga, Ferran, Mas, Subi, Micaló i pons. També van jugar Álvarez, Adri, Quimet, Pipa, Mate, Titi, Jordi Roca, Crous i Turró.

SANT HILARI: Joan, Cabratosa, Criado, Xevi, Ivan, Litus, Izquierdo, Rosell, Carles, Francesc, Palomerias, Robert. També van jugar Enric, Cubell i Jousset.

GOLS: 1-0 (5') Mas. 2-0 (68') Pau Gusó.

ÀRBITRE: Cardosa. **T.G.:** Cabratosa i Rosell, del Sant Hilari i Ferran i Jordi Roca.

FLAIXOS

Sortides complicades. Tot i tenir la plantilla gairebé tancada, el Nàstic no troba cap solució als casos de Calle, Aimar, Lolo Yedra ni Tandia. Tots quatre tenen contracte amb el primer equip i si no troben una solució per a la seva marxa tindrien dret a ocupar una de les dues fitxes que, hores d'ara, queden lliures. Aquesta pretemporada cap d'ells no ha disputat ni un sol minut en els amistosos que ha jugat l'equip i s'entrenen al marge del grup. Tampoc van ser a Rialp, on la plantilla va estar gairebé dues setmanes.